

Jacobus (Koos) Erwich is geboren op 26 september 1923 te Rotterdam. Hij was de zoon van Adriaan Erwich en Petronella Johanna Maria de Nijs.

Op 4 mei 1935 werd Groep 9 Albert Schweitzer opgericht in Rotterdam als gereformeerde groep. De groep heette in eerste instantie de Livingstone groep. Op 23 april 1936 sloot de groep zich aan bij de NPV, maar omdat er al een Livingstone groep bestond in Rotterdam, werd de naam aangepast. De groep droeg een oranje das met groene rand. De oude naam van de groep werd gebruikt voor de Livingstone-stam, die in 1940 van start gaat onder leiding van Oubaas Stienstra. De groep had in 1935 haar troeplokaal aan de Heer Kerstantstraat achter het klooster in het Oude Noorden. Koos was vanaf de beginjaren lid van de Albert Schweitzergroep. Hij was één van de oprichters van de stam van de groep in 1940.

Het zomerkamp van 1940 in Lage Vuursche bij Utrecht verloopt onrustig vanwege de eerste bombardementen op Soesterberg. Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 hield de groep clandestien bijeenkomsten als modelbouwgroep 'HoKo' ('Houd Koers'). De stam trad op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam.

Koos was matroos op de binnenvaart en ging varen op de Rijn. Op de derde dag van zijn schipper zijn kwam hij in Duitsland om door een noodlottig ongeval. Hij is overleden op 17 april 1942 te Orsoy, Landkreis Moers. Koos werd begraven op het Nederlands Ereveld in Dusseldorf-Oberbilk.

Zijn Scoutinggroep hield op 1 december 1945 een herdenkingsbijeenkomst. De vijf leden van de groep die de oorlog niet hebben overleefd, Sam Esmeijer, Dick de Bruijn, Koos Erwich, Marius van der Ven en Henk Verkuijl, worden herdacht.

Meer informatie

[Jacobus Erwich \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Albert Schweitzer Groep, scouting in Rotterdam sinds 1935](#)[Albert Schweitzer Groep](#)

[Scouting Rotterdam \(asg-rotterdam.nl\)](http://asg-rotterdam.nl)

[Overlijden Jacobus Erwich op 17 april 1942 te Orsoij \(Duitsland\) \(Duitsland\) » Open Archieven](#)

[Jacobus Erwich \(1923-1942\) - Find a Grave-gedenkplek](#)

[Jacobus Erwich \(Rotterdam, 26 september 1923 - Orsoy, Landkreis Moers, 17 april 1942\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Ook in onze Groep heeft de oorlog lege plaatsen achtergelaten. Vijf van ons kwamen niet meer terug.

DICK DE BRUIN.
KOOS ERWICH.
SAM ESMELER.
MARIUS VAN DER VEN.
HENK VERKUYL.

Ze stierven allen een verschillende dood. Koos en Marius werden, bezig met eigen plannen, onverwacht weggenomen. De andere drie stelden hun leven bewust in de waagschaal. Zij telde dood en gevaren niet omdat zij voelden dat zij hun land moesten helpen. Zij konden van elke dag verwachten dat het hun laatste zou zijn.

Alle vijf waren ze nog jong. Maar geen van hen is te vroeg gestorven. God weet wat Hij moet doen en laten. Wat voor ons kort is, is bij Hem vaak lang, en wat wij klein vinden, vindt Hij groot.

Het waren heel verschillende jongens. Ieder van hen had zijn goede en zijn verkeerde dingen. Maar één ding mogen we zeggen: dat ieder op eigen manier ernstig getracht heeft zijn plicht te doen tegenover God en zijn land, iedereen te helpen waar hij kon, en de padvinderswet te gehoorzamen.

Daarom geloven wij ook niet dat hun spoor geëindigd is op de verschillende plaatsen waar zij begraven liggen, maar dat die sporen zijn samengekomen in ons hemels vaderland.

Dit mag ons tot troost zijn.

En daarom mogen zij ons ten voorbeeld blijven.

Rotterdam, November 1945. A. G. STIENSTRA.

JAKOBUS ERWICH. †

GEBOREN 26 SEPT. 1923. OVERLEDEN 26-3-1942.

Reeds in de eerste tijd van het bestaan van de groep mochten wij ons verheugen in het lidmaatschap van dezen verknoer. Altijd gaf hij zich volkomen aan de hem gestelde opdrachten. Het was dan ook geen wonder dat juist hij zich zeer verdienstelijk maakte bij het oprichten van de stam. Altijd padvinder, leek het voor hem een plicht om zijn maatschappelijke positie te verbeteren door op de Rijn te gaan varen. De derde dag van zijn schipper-zijn mocht hij niet beleven. Door een noodlottig ongeval overleed hij in Duitsland. Wij, die hem gekend hebben, kunnen hem nooit vergeten en zullen hem altijd missen.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.